

[Landbrugsministeren.]

Smule Overblik over, hvorledes det hele stiller sig.

Det andet Krav, som det foreliggende Forslag giver Udtryk for, er Kravet om en Kornafgift. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne anførte som Motivering for Indførelsen af en Kornafgift, at den skulde værne os mod Dumpingindførsel fra Udlandet og værne den danske Valuta, saa at man undgik at overdrive Indførselen af Korn og paa den Maade at bruge mere Valuta til dette Raastof end nødvendigt. Angaaende det sidste skal jeg paa nuværende Tidspunkt kun sige, at der sikkert ikke er indført mere end nødvendigt; det er muligt, at det er dyrere, men der er ogsaa andre Raastoffer, som er steget i Pris. Der er ikke indkøbt flere, tværtimod færre, Mængder af Korn og Foderstoffer end i Fjor.

Med Hensyn til den Motivering, at det skulde være et Værn mod Dumpingindførsel fra Udlandet, skal jeg bemærke, at jeg er enig i denne Betragtning, men hvem er Skyld i, at vi ikke er værnet herimod? Det er først og fremmest det ærede Medlems Parti og Venstrepartiet i denne Sal. Vi har en cif-Pris i disse Dage for Korn, altsaa indført til danske Havne, af rundt regnet 9—10—11 Kr. for de 5 forskellige Kornsorter. Vi havde i Fjor en Kornordning, som værnede mod Dumpingindførsel og sikrede en cif-Pris paa 11—12—13 Kr., altsaa nøjagtig 2 Kr. højere end de Priser, vi har for Tiden. Naar danske Landmænd, som sælger Korn, nu i Aar faar 2 Kr. mindre for det Korn, de sælger, end de fik i Fjor, er det den ærede Ordfører for Forslagsstillerne selv, hans Parti og Venstrepartiet, som har Skylden for, at de nu mister 2 Kr. De kunde i Fjor, da jeg foreslog en Kornordning, for længst have haft Loven vedtaget, men de undlod at stemme, og Kornordningen faldt bort. Naar de derfor nu beklager sig saa stærkt paa de Landmænds Vegne, som skal sælge Korn, saa har de sig selv at takke for, at de er i den Situation, at Landmændene maa sælge Korn til smaa Priser. De ærede Forslagsstillere var jo ikke tilfredse med Forslaget i Fjor, som altsaa betød 2 Kr.s Gevinst pr. Tønde Korn i Forhold til det, de nu har skaffet de Mennesker, hvis Interesser de mener at varetage; de mente ikke, det var tilstrækkeligt. Nu foreslaar de en fast Kornafgift paa 5 Kr. pr. Tønde. Naar man nu ved, at cif-Prisen, som jeg sagde før, er 9, 10 og 11 Kr., og at der hertil skal lægges mindst 1 Kr. i Avance, kommer man op paa 10, 11 og 12 Kr.; 5 Kr.s Tillæg hertil

betyder da, at Prisen bliver 15, 16 og 17 Kr. for Forbrugerne af Korn, og af disse er der jo et stort Antal ogsaa blandt Landmændene, ja, jeg tør paastaa over for den ærede Ordfører, at der er mange, mange flere Landmænd, som er Kornkøbere end Kornsælgere; for dem vil det betyde, at de skal betale 15, 16 og 17 Kr.

Der er i Forslaget indført en Begrænsning af Afgiften i Forhold til Flæskeprisen, men denne Begrænsning kan ikke gøre sig gældende, før cif-Prisen er oppe paa 18 Kr. pr. Tønde, som Flæskeprisen ligger i Øjeblikket, hvilket vil sige, at Detailprisen kan komme op paa 19 Kr. pr. Tønde. Det ærede Medlem, der mener, at denne Foranstaltning er saa samfundsnødvendig, tager fuldkommen fejl, for ingen kan dog være i Tvivl om, at den altovervejende Del af dansk Landbrugsproduktion i væsentlig Grad hviler paa billige Priser paa Raastofferne. For blot at nævne en enkelt Side af Sagen ved vi jo, at hele Fjerkræ- og Ægproduktionen er baseret paa Kornkøb. Hvis man tænker sig at sætte Kornprisen op, som her er Tale om, med 50 pCt., er der ingen Tvivl om, at den Æg- og Fjerkræproduktion, der betyder lige saa stort et Beløb i Eksportindtægt, som hele vort Kornindkøb fra Udlandet andrager, vil være slaaet ud med det samme. Ingen Landmand eller Ikke-Landmand, der nu producerer Æg eller Fjerkræ til Slagtning, vil kunne producere med Fortjeneste, hvis man sætter Kornprisen op, som der her er Tale om, til 17—18 Kr. pr. Tønde; det er ganske umuligt. Man taler om at værne Valutaen ved denne Foranstaltning, men man kan være sikker paa, at det vil kun være at komme fra Dynen i Halmen, det vil sikkert være at ødelægge Valutaen lige med det samme. For hvorledes vil det gaa med Ægproduktionen? Det er klart for enhver, det gælder i øvrigt ikke alene Ægproduktionen, men overhovedet hele vor forædlede Husdyrproduktion — at den i høj Grad er baseret paa de billige Raastoffer; hvis de gøres ret meget dyrere, er man paa Bristepunktet, saa kommer man over det Punkt, hvor der levnes blot en lille Smule Gevinst ved en saadan Produktion.

Jeg har nævnt, hvad denne Produktion betyder valutamæssigt, nemlig lige saa stort et Beløb som hele vor Kornindførsel. Dertil kommer, at den betyder Beskæftigelse for Tusinder af Mennesker. Foruden samtlige Landmænd, hvis Antal overstiger 200 000, regner man med, at der her i Landet er mindst lige saa mange Ægproducenter til, saa at vi kommer op paa et Antal af 400 000